

Hakhel: Gathering All of Israel

The Context; Parashat Vayelech Moshe

!

בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכָל עוֹד לֵצֵאת וּלְבֹא וַיְהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃

He said to them: I am now one hundred and twenty years old, I can no longer be active. Moreover, the LORD has said to me, “You shall not go across yonder Jordan.”

!

אָמַץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם׃

Then Moses called Joshua and said to him in the sight of all Israel: “Be strong and resolute, for it is you who shall go with this people into the land that the LORD swore to their fathers to give them, and it is you who shall apportion it to them.

Hakhel, Gather the congregation

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שְׁבַע שָׁנִים בְּמִעַד שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה בַּחֹג הַסֻּכּוֹת:

And Moses instructed them as follows: Every seventh year, the year set for remission, at the Feast of Booths,

When is that????

The Mitzvah

רָאֵל לְרֹאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּגֹד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם:

when all Israel comes to appear before the LORD your God in the place that He will choose, you shall read this Teaching aloud in the presence of all Israel.

הִקְהֵל אֶת־הָעָם

הָאָדָם

בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

Gather the people—men, women, children, and the strangers in your communities—that they may hear and so learn to revere the LORD your God and to observe faithfully every word of this Teaching.

Why?

וּבְנֵיהֶם

אֲ

וַיְהִי כִּי יִשְׁמָעֵל אֶת-כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר אָתָּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: (פס

Their children, too, who have not had the experience, shall hear and learn to
revere the LORD your God as long as they live in the land that you are about to
cross the Jordan to possess.

When? Why so?

Bechor Shor

במועד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל ישראל – בשמיטה באים כל ישראל לרגל, לפי שאינם חורשים וזורעים, ואין להם פירות בשדה לשמור, ואין להם לקצור ולא ליבצור, ויבואו כולם, שהם פנויים, וישמעו את התורה.

Rashi

This means in the first year of the new Shemittah-period — in the eighth year (Sotah 41a). But why does Scripture call it the "Shemittah-year", which name usually implies the seventh year? Because the law of the "seventh year" still applies to it, viz., in connection with the harvest of the seventh year's produce that actually goes forth into (takes place in) the year following the seventh year (the eighth year) (Rosh Hashanah 12b; cf. Rashi on Exodus 34:21).

Rabbi David Tzvi Hoffmann

לא פירש המקרא באיזה יום מימי החג יש לקרוא את התורה. שנינו במשנתנו (סוטה מ"א.) שקיימו את המצוה הזאת במוצאי יום טוב הראשון של חג (יש מפרשים דהיינו יום ראשון של חול המועד). אבל שנינו במגילה ה'. שאם חל יום טוב שני של חג להיות בשבת היו מקיימים מצות הקהל ביום שני של חול המועד.

Kli Yakar

צריכים אנו לבקש טעם מיוחד למצות קריאה זו. על ידי זה שכל העם ביחד ישמעו את פרשיות התורה העיקריות המשרישות יראת שמים בלבם, יחזרו להתבונן במה שקבלו על עצמם בסיני "נעשה ונשמע" וכולם ישימו דבר זה ללבם. נמצא שקריאה זאת היתה לה מטרה דומה לקריאתו של המלך יאשיהו במלכים ב כג וקריאתו של עזרא בנחמיה ח; השוה שם

Who reads?

Rabbi Yosef Bechor Shor

ליהושע היה מצוה, ולכך המלך קורא אותה.

How much is read?

Rashi

The king read from the beginning of the section "These are the words" (Deuteronomy 1:1), — as is set forth in Treatise Sotah 41a — upon a wooden platform that was erected in the forecourt.

Josephus! As told by R. Hoffmann

יוסף בן מתתיהו (קדמוניות ד, ח':י"ב) כותב, שהכהן הגדול היה קורא את התורה לפני כל העם מעל גבי בימה גבוהה. אבל דבריו נסתרים מדברי רבותינו במשנה סוטה (שם), שאמרו שהמלך היה קורא את התורה. עוד ספרו לנו רבותינו שם: "אגריפס המלך עמד וקבל (התורה מיד הכהן הגדול) וקרא עומד ושיבחוהו חכמים, וכשהגיע ללא תוכל לתת עליך איש נכרי זלגו עיניו דמעות (שהיה מזרע הורדוס, כידוע). אמרו לו: אל תתירא. אגריפס, אחינו אתה".

Netziv likes Josephus!!

אמנם לא דוקא מלך ממש, אלא הגדול שבישראל, ובשעה שלא היתה מלוכה
היה הגדול כהן גדול, ומשום הכי ציוה גם לכהנים. אך בשעה שיש גדול מהם
המצוה עליו, כמו בימי יהושע.

So did Ralbag

ויקרא שם התורה באזניהם המלך או הכהן הגדול או הנשיא שבישראל כי הוא יכבדוהו
העם וייראו ממנו ומדבריו עם היותו מוכן ומעוֹתֵד אל הנבואה יותר מזולתו ככל ההמון
והיותו הוא העבוד לפני השם יתעלה והיותו המורה התורה לישראל כמו שנאמר יורו
משפטיך ליעקב ותורתך לישראל

Mishna Sotah

At the conclusion of the first day of the festival of *Sukkot*, on the eighth, after the conclusion of the Sabbatical Year, they make a wooden platform for the king in the Temple courtyard, and he sits on it, as it is stated: “At the end of every seven years, in the Festival of the Sabbatical Year” (Deuteronomy 31:10).

The synagogue attendant takes a Torah scroll and gives it to the head of the synagogue that stands on the Temple Mount. And the head of the synagogue gives it to the deputy High Priest, and the deputy High Priest gives it to the High Priest, and the High priest gives it to the king. And the king stands, and receives the Torah scroll, and reads from it while sitting.

King Agrippa arose, and received the Torah scroll, and read from it while standing, and the Sages praised him for this. And when Agrippa arrived at the verse in the portion read by the king that states: “You may not appoint a foreigner over you” (Deuteronomy 17:15), tears flowed from his eyes, because he was a descendant of the house of Herod and was not of Jewish origin. The entire nation said to him: Fear not, Agrippa. You are our brother, you are our brother.

And the king reads from the beginning of Deuteronomy, from the verse that states: “And these are the words” (Deuteronomy 1:1), until the words: “Hear, O Israel” (Deuteronomy 6:4). And he then reads the sections beginning with: “Hear, O Israel” (Deuteronomy 6:4–9), “And it shall come to pass, if you shall hearken” (Deuteronomy 11:13–21), “You shall tithe” (Deuteronomy 14:22–29), “When you have made an end of the tithing” (Deuteronomy 26:12–15), and the passage concerning the appointment of a king (Deuteronomy 17:14–20), and the blessings and curses (Deuteronomy 28), until he finishes the entire portion.

What is the point? R. Hirsch

מצווה זו של קריאת התורה לא נועדה להיות אמצעי להביא את העם לידי ידיעת התורה. שכן מצוות תלמוד תורה מוטלת בכל יום ויום על כל אדם, כחלק מחיי היומיום שלו, כפי שנאמר: "ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך" וגו' (לעיל ו, ז), "ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם" (לעיל יא, יט). אלא זוהי מצווה המתעלה על חיי היומיום, החוזרת כל שבע שנים, והמבקשת להשיג מטרה מיוחדת.

תקרא האומה, על ידי נציגה העליון, מהתורה הזאת לפני כל העם הנאסף. כך היא תכריז תמיד מחדש, עם

תחילת כל מחזור חקלאי ומסחרי חדש, שהדרך אל ה' תימצא רק בדרך אל התורה; שהברית עם ה' היא הברית עם תורתו; שהתורה היא התנאי לאחדות האומה ולהגנת ה' עליה; ושאומה זו – שהופקדה על משמרת עדות התורה – היא העריבה לאמיתותה ולמוצאה האלוקי של התורה.

ההשתתפות באסיפה הגדולה תשפיע השפעה טובה גם על הילדים הקטנים יותר, ורישומה עליהם יורגש מאוחר יותר בחייהם.

R. Hoffmann

צריכים אנו לבקש טעם מיוחד למצות קריאה זו. על ידי זה שכל העם ביחד ישמעו את פרשיות התורה העיקריות המשרישות יראת שמים בלבם, יחזרו להתבונן במה שקבלו על עצמם בסיני "נעשה ונשמע" וכולם ישימו דבר זה ללבם. נמצא שקריאה זאת היתה לה מטרה דומה לקריאתו של המלך יאשיהו במלכים ב כג וקריאתו של עזרא בנחמיה ח; השוה שם.

Rambam Chagigah ch..3

מִצְוָה

ע

א יא) "בְּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת" וגו' (דברים לא יב) "הִקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ" וגו'

It is a biblical positive command to assemble all Israelites, men, women, and children, after the close of every sabbatical year, when they go up to make the pilgrimage, and recite to them sections from the Torah which will urge them to perform the precepts and encourage them to cling to the true religion, as it is written: "At the end of every seven years, the year set for remission, at the festival of *Sukkoth*, when all Israel comes to appear before the Lord ... gather the people, men, women, and children, and the strangers within your towns..." (Deuteronomy 31:10-12).

Sefer Hachinuch

משרשי המצוה. לפי שכל עקרון של עם ישראל, היא התורה, ובה יפרדו מכל אומה ולשון להיות זוכין לחיי עד, תענוג נצחי שאין למעלה הימנו בנבראים, על כן בהיות כל עקרון בה ראוי שיקהלו הכל יחד בזמן אחד מן הזמנים לשמוע דבריה, ולהיות הקול יוצא בתוך כל העם, אנשים ונשים וטף לאמר מה הקבוץ הרב הזה שנתקבצנו יחד כולנו? ותהיה התשובה, לשמוע דברי התורה שהיא כל עקרנו והודנו ותפארתנו, ויבואו מתוך כך לספר בגודל שבחה והוד ערכה ויכניסו הכל בלבם חשקה, ועם החשק בה ילמדו לדעת את השם ויזכו לטובה, וישמח השם במעשיו, וכענין שכתוב בפרוש בזאת המצוה ולמען ילמדו ויראו את יי

It is from the roots of the commandment [that it is] because the entire essence of the people of Israel is the Torah; and through it are they separated from every nation and language, to be meritorious for life of the forever - eternal pleasure that is not surpassed by anything among the creatures. Therefore since their entire essence is in it, it is fitting that everyone should gather together at one point in time to hear its words, and for the voice to go out amongst the whole nation - men, women, and infants - to say, "What is the great gathering, that we have all been gathered together?" And the answer would be, "To hear the words of the Torah, which is our entire essence and glory and splendor." And they will come from this to tell of the great praise and the splendor of its value; and its yearning will enter all of their hearts. And with this yearning for it, they will learn to know God and merit good, and 'God will be happy with His creations' - like the matter that is written in explanation of this commandment "and in order that they will learn and fear the Lord."

Rabbi David Kochavi, Sefer Habatim 182

ובאה מצוה זו אחר השמטה שאז כאלו נתחדש להם זמן וכאלו נתנה להם
ארץ עתה, כי כל שנת השמטה היא לה', לפיכך ביום חג הסוכות שהוא זמן השמחה
קורא להם התורה כאלו התחדש להם עתה זמן נתינת התורה. ומפני שהיה בדבר

וכאשר תתבונן בזה תמצא שהיה קורא להם מה שהוא כלל התורה ותכליתה
והענינים המזרזין לחזק ידיהם בדת האמת⁶. ומברך בתורה כדרך שמברכין בבית

הלשון חייבים להטות אזנם ולהכין לבבם לשמוע באימה ויראה כיום שנתנה בה תורה¹⁰, והם שואלים לחכמי ישראל ומבארין להם הפרשיות¹¹, ואפילו חכמים גדולים שיודעין כל התורה חייבים להטות אזנם ולשמוע בכוונה גדולה¹². ויראה לי שלעורר ישראל ולחזקם בדת האמת תקן משה רבינו¹³ שיהיו קורין בתורה בשבתות שהם ימי מנוחה ובמועדות ובחדשים ובשני וחמשי כדי שלא יעמדו ג' ימים בלא תורה. וידוע הוא שבקריאת התורה הערה גדולה לשמור מצותיה, ולכונה זו אמרו¹⁴ שאסור לספר ואפילו בדבר הלכה כשקורין בתורה, כדי שיתנו לבבם בקריאת התורה ובענינה לבד מי שתורתו אומנותו כי די לו הערה. ולזאת

בשבת ז'. וכתב הא"ע בפירוש ¹⁸ עשרת הדברות ראינו כי שנת השמטה דומה לשבת, כי גם היא שביעית בשנים וצוה ה' שיקראו בתורה בתחלת השנה כנגד האנשים והנשים והטף, ואמר הטעם למען ילמדו ו[י]שמרו, והנה השבת נתנה להבין במעשה ה' ולהגות בתורתו. וכבר כתוב ¹⁹ כי שמחתני ה' בפעלך, כי כל ימי השבוע אדם מתעסק בצרכיו. והנה זה היום ראוי להתבודד וישבות בעבור כבוד ה', ולא יתעסק אפילו לדבר בעסקיו שעברו או יועץ מה לעשות, וככה אמר הנביא ²⁰ ממצוא חפצך ודבר דבר.

Hakhel today?

Yeshiva.org

א. שקיום מצוות הקהל תלוי במצוות ראית פנים בעזרה, כמו שנאמר במצוות הקהל " **בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם** ". וכיון שבזמן הזה אין אנו יכולים להראות בעזרה, בגלל הטומאה, שכולנו טמאי מתים, וכך כתב הרמב"ם בפירוש שהטמא פטור מהקהל, ולכן אי אפשר לקיים מצוות הקהל בזמן הזה.

Only in the sanctuary. Rambam says you can't be impure...

ב. אם מלך צריך לקרוא את פרשיות התורה, הרי בזמן הזה אין מלך בישראל, וזו סיבה שאי אפשר לקיים הקהל.

No king?

ג. זמן הקהל במוצאי שמיטה, ושמיטה בזמן הזה מדרבנן, ולכן אי אפשר לקיים הקהל מדאורייתא, וחכמים לא עשו זכר לדבר בגלל החורבן.

Shemita is only rabbinical today!

Attempts

1966: New film uploaded of Hakhel celebrations in 1966 with President Zalman Shazar and Chief Rabbis Yitzchak Nissim and Isser Unterman.

https://www.youtube.com/watch?v=Yrv_LdKrK3w&list=PLYX0LuPqvD8QyxhU5NBJC7sMi1kSVWg5k&index=18&ab_channel=HebrewUniversityofJerusalem

Rabbi J. Beiler: The idea of reviving the Mitzva of Hakhel in modern times was first proposed by Rabbi Eliyahu David Rabinowitz-Teomim (the "Aderes"), who published two pamphlets on the issue, Zecher leMikdash and Dvar Be'ito. When Rabbi Shmuel Salant was Chief Rabbi of Jerusalem, he would gather all the Talmud Torah students in front of the Western Wall on the first day of Chol HaMoed Sukkot and read to them the same passages that the king would read at Hakhel. The first official Israeli ceremony of Hakhel was held during Sukkot of 1945, the year following the Sabbatical Year.

A special service was held in the Yeshurun Synagogue, after which a mass procession moved on to the Western Wall where the Tora portions were read. Similar ceremonies presided over by Israel government officials have been held every seven years since. The Hakhel ceremony conducted in 1994 was attended by the Chief Rabbis of Israel, the President of Israel, and other dignitaries. The ceremony performed at the Western Wall in 2001 was led by the President of Israel, Moshe Katzav. Rabbi Menachem Mendel Schneerson, the Lubavitcher Rebbe, urged Jews everywhere to conduct large and small Hakhel gatherings in synagogues and private homes to foster greater unity and increase Torah learning, mitzvah observance, and the giving of charity.